Lietas Nr.131032216
Lietas arhīva Nr. 1-0322-16/5

S P R I E D U M S
Rīgā 2016.gada 26.oktobrī

Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas tiesnesis E.Ernstsons izskatīja rakstveida procesā /pers. A/ sūdzību par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2016.gada 20.jūnija lēmumu Nr.1559.

A p r a k s t o š ā

2016.gada 16.maijā Valsts policijas Galvenās Kārtības pārvaldes Satiksmes Drošības pārvaldes Satiksmes uzraudzības un koordinācijas biroja jaunākais inspektors A.Zeps sastādījis /pers. A/ administratīvo pārkāpuma protokolu Nr.PC119795 (turpmāk – protokols) par to, ka viņš 2016.gada 16.maijā plkst.00.56 Rīgā, vadīja transportlīdzekli BMW 316, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/ (turpmāk – Transportlīdzeklis), pa Ziepniekkalna ielu no Mežmalas ielas puses Dignājas ielas virzienā ar ātrumu 112 km/h, 518.ceļa zīmes darbības zonā, pie atļautā ātruma 50 km/h. Minimālais ātrums, aprēķinot pieļaujamo radara kļūdu – 108 km/h. Ātrums fiksēts ar radaru "Stalker Dual" Nr.DD002370.

Protokolā norādīts, ka ir pārkāpts Ceļu satiksmes noteikumu 101.punkts un atbildība par pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – Latvijas APK) 149.^{8}panta 22.daļā.

Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Administratīvās nodaļas priekšnieces T.Kokinas 2016.gada 17.maija lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PC119795 (turpmāk – sākotnējais lēmums) /pers. A/ tika saukts pie administratīvās atbildības par Latvijas APK 149.^{8}panta 22.daļā paredzētā administratīvā pārkāpumā izdarīšanu, uzliekot /pers. A/ administratīvo naudas sodu 750 *euro* apmērā un atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 6 (sešiem) mēnešiem.

/pers. A/, nepiekrītot sākotnējam lēmumam, pārsūdzēja to augstākā iestādē un ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk arī - iestāde) 2016.gada 20.jūnija lēmumu Nr.1559 (turpmāk – Lēmums) nolemts veikt kļūdu labojumu lēmumā par soda piemērošanu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PC119795 pārkāpuma būtībā ceļa zīmes numerāciju no Nr.588 uz Nr.555, turpmāk uzskatot, ka minētā kļūda ir izlabota, sākotnējo lēmumu atstāt negrozītu.

/pers. A/ (turpmāk – sūdzības iesniedzējs), nepiekrītot Lēmumam, to pārsūdzēja Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā, lūdzot to atcelt un izbeigt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā.

Sūdzībā norādīts, ka pretēji protokolā norādītajam, secināms, ka sūdzības iesniedzējs vadīja Transportlīdzekli, bet ne automobili, kas velk piekabi, kravas automobili, kuru pilna masa pārsniedz 7,5 tonnas, autobusu vai traktoru. Vadījis Transportlīdzekli, kas atbilst Latvijas APK 149.^{8} panta 20.daļas nosacījumiem, nevis 22.daļas nosacījumiem.

Sūdzībā norādīts, ka sākotnējā lēmumā norādīts, ka par šāda veida pārkāpumu paredzēts naudas sods 350 līdz 570 *euro*, taču kā redzams no apstrīdētā lēmuma attiecībā pret sūdzības iesniedzēju piemērots naudas sods 750 *euro* apmērā, kas pārsniedz konkrētā likuma normā paredzēto, tādējādi uzskatāms par piemērotu nelikumīgi.

Sūdzībā norādīts, ka saskaņā ar protokolā norādīto sūdzības iesniedzējs pārsniedz atļauto braukšanas ātrumu 518.ceļa zīmes darbības teritorijā, bet kā redzams no Latvijas APK 149.^{8} panta 22.daļas, tad šajā pantā paredzēta atbildība skar 519., 555. vai 533 ceļa zīmes darbības zonu. Lēmumā norādīts, ka sūdzības iesniedzējs vadījis Transportlīdzekli 588.ceļa zīmes darbības zonā un ar šādām darbībā izdarījis Latvijas APK 149.^{8} panta 22.daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu, taču 588.ceļa zīmes Ceļu satiksmes noteikumos neatrodas.

Atsaucoties uz tiesību teorijā un tiesu praksē nostiprināto viedokli par procesuālo pārkāpumu iedalījumu būtiskajos un nebūtiskajos, sūdzībā norādīts, ka konkrētajā gadījumā pierādījumi tika iegūti, pārkāpjot normatīvajos aktos noteikto kārtību, un tie ir būtiski, ka var ietekmēt nolēmuma saturu.

Sūdzības iesniedzējs nav lūdzis izskatīt sūdzību mutvārdu procesā, līdz ar ko, tiesa saskaņā ar Latvijas APK 289.^{6}panta nosacījumiem nozīmēja lietas izskatīšanu rakstveida procesā, dodot laiku rakstveida paskaidrojumu iesniegšanai tiesā, paziņojot lietas dalībniekiem sprieduma pieejamības datumu, kā arī izskaidrojot Latvijas APK 260., 289.2, 289.^{6}panta ceturtajā daļā ietvertas tiesības, bet pamats tiesai pēc savas iniciatīvas pieņemt lēmumu par sūdzības izskatīšanu tiesas sēdē nebija objektīvi konstatējams. Līdz tiesas noteiktajam termiņam – 2016.gada 14.oktobrim, no lietas dalībniekiem nav saņemti lūgumi izskatīt lietu tiesas sēdē, nav pieteikts noraidījums tiesnesim, nav saņemti lietas dalībnieku paskaidrojumi un lūgumi.

M o t ī v u d a ļ

Pārbaudījusi administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, izvērtējusi pārsūdzētā lēmuma tiesiskumu un pamatotību kopsakarā ar sūdzībā ietvertajiem argumentiem, tiesa atzīst, ka sākotnējais lēmums un Lēmums ir atceļami daļā par /pers. A/ saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas APK 149.^{8}panta 22.daļas un noteikto sodu. /pers. A/ atzīstams par vainīgu Latvijas APK 149.^{8}panta 20.daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un sodāms.

Saskaņā ar Latvijas APK 289.^{6} panta septīto daļu tiesa, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, izlemj šādus jautājumus: 1) vai ir noticis administratīvais pārkāpums; 2) vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā; 3) vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu; 4) vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību; 5) kāds administratīvais sods piemērojams personai; 6) vai apmierināms pieteikums par zaudējumu atlīdzību, kam par labu un kādā apmērā tas piedzenams; 7) kā rīkoties ar lietiskajiem pierādījumiem un citām administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā izņemtajām lietām, mantām un piemēroto garantijas naudu.

Latvijas APK 7.pants nosaka, ka nevienam nevar piemērot ietekmēšanas līdzekli par administratīvo pārkāpumu citādi kā uz likuma pamata un

likumā noteiktā kārtībā, un lietvedība par administratīvajiem pārkāpumiem veicama, stingri ievērojot likumību.

Tiesa secina, ka viens no būtiskiem nosacījumiem, kas nodrošina likumības ievērošanu, ir pietiekamu un likumā atļautu pierādījumu iegūšana.

Latvijas APK 243.pants paredz, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras Latvijas APK paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem, iegūtie fakti vai ziņas jāvērtē kopumā un savstarpējā sakarībā.

Tiesa secina, ka viens no būtiskiem nosacījumiem, kas nodrošina likumības ievērošanu, ir pietiekamu un likumā atļautu pierādījumu iegūšana. Tikai uz likumā noteiktajā kārtībā iegūtiem pierādījumiem ir pamats izdarīt secinājumu par prettiesiskas un administratīvi sodāmas rīcības esamību tās personas darbībās, par kuras saukšanu pie administratīvās atbildības tiek lemts.

Sūdzības iesniedzējs saukts pie administratīvās atbildības saskaņā ar Latvijas APK 149.^{8}panta 22.daļu par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 51 kilometra stundā līdz 60 kilometriem stundā ar automobiļiem, kas velk piekabi, kravas automobiļiem, kuru pilna masa pārsniedz 7,5 tonnas, autobusiem un traktoriem, ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 519. vai 555. ceļa zīmi "Apdzīvotas vietas sākums" vai ar 533. ceļa zīmi "Dzīvojamā zona".

Tiesa konstatē, ka lietā nav strīda par to, ka sūdzības iesniedzējs protokolā norādītajā laikā un vietā vadīja transportlīdzekli BMW 316, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, ar ātrumu 108 km/h, tas ir, vietā, kas apzīmēta ar ceļa zīmi „Apdzīvotas vietas sākums", kur atļautais transportlīdzekļu braukšanas ātrums ir 50 km/h.

Tiesa secina, ka lietā ir strīds par to, ar kādu transportlīdzekli ir pārsniegts atļautais braukšanas ātrums – ar automobili, kas velk piekabi, kravas automobili, kura pilna masa pārsniedz 7,5 tonnas, autobusu, traktoru vai vieglo automobili.

Tiesa uzskata, ka iestāde izskatāmajā lietā pareizi konstatējusi atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu, taču iestāde ir kļūdījusies pārkāpuma kvalifikācijā un nepamatoti piemērojusi Latvijas APK 149.^{8}panta 22.daļu.

Tiesa atzīst, ka sūdzības iesniedzēja darbības ir kvalificējamas atbilstoši Latvijas APK 149.^{8}panta 20.daļai, kas noteic administratīvo atbildību par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 51 kilometra stundā līdz 60 kilometriem stundā ar [..] vieglajiem automobiļiem [..], ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 519. vai 555. ceļa zīmi "Apdzīvotas vietas sākums" vai ar 533. ceļa zīmi "Dzīvojamā zona", nevis atbilstoši Latvijas APK 149.^{8}panta 22.daļai par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu ar automobiļiem, kas velk piekabi, kravas automobiļiem, kuru pilna masa pārsniedz 7,5 tonnas, autobusiem un traktoriem, ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 519. vai 555. ceļa zīmi "Apdzīvotas vietas sākums" vai ar 533. ceļa zīmi "Dzīvojamā zona", jo lietā iegūtie pierādījumi norāda uz to, ka sūdzības iesniedzējs protokolā norādītajā laikā un vietā atļauto braukšanas ātrumu pārsniedza ar vieglo automobili un atbildība par šādu pārkāpumu paredzēta Latvijas APK 149.^{8}panta 20.daļā.

Tiesa atzīst, ka sūdzības iesniedzēja vainīgums Ceļu satiksmes noteikumu 101.punkta, kas noteic, ka apdzīvotās vietās visu transportlīdzekļu braukšanas ātrums nedrīkst pārsniegt 50 km/h [..], prasību pārkāpšanā par ko atbildība paredzēta Latvijas APK 149.^{8}panta 20.daļā pierādīts ar protokolu, policijas darbinieka A.Zepa dienesta ziņojumu, videoierakstu, vertificēšanas sertifikātu un citiem lietas materiāliem, proti ir pierādīts fakts, ka sūdzības iesniedzējs protokolā norādītajā vietā un laikā ir vadījis vieglo automobili BMW 316, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, ar ātrumu 108 km/h, tas ir, vietā, kas apzīmēta ar ceļa zīmi „Apdzīvotas vietas sākums", kur atļautais transportlīdzekļu braukšanas ātrums ir 50 km/h.

Saskaņā ar 2012.gada 14.jūnija likumu „Grozījumi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā" ir grozītas procesuālās normas, kas regulē administratīvo pārkāpumu lietu izskatīšanu, tai skaitā likums papildināts ar divdesmit trešo a un b nodaļu, kā arī grozīts Latvijas APK 37.pants. Iepriekš minētās izmaiņas kopumā maina tiesas kompetenci pārkāpumu kvalificēšanā un sodu noteikšanā.

Saskaņā ar Latvijas APK 289.^{12}panta 2.daļu tiesa, izskatot sūdzību vai protestu administratīvā pārkāpuma lietā, taisa vienu no šādiem spriedumiem : 1) atstāj lēmumu negrozītu, bet sūdzību vai protestu noraida; 2) atceļ lēmumu un izbeidz lietu; 3) atceļ lēmumu un taisa spriedumu, ar kuru konstatē personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, un uzliek sodu; 4) groza soda mēru ietvaros, kas paredzēti normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu.

Savukārt Latvijas APK 37.panta pirmā daļa (redakcijā, kas ir spēkā no 2012.gada 1.jūlija) nosaka, ka lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā var uzsākt ne vēlāk kā sešu mēnešu laikā no pārkāpuma izdarīšanas dienas (..).

No iepriekš minētajām tiesību normām secināms, ka, saskaņā ar likumdevēja gribu, tiesa ir tiesīga atcelt lēmumu un taisīt spriedumu, ar kuru konstatē personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, un uzlikt sodu, ja administratīvā pārkāpuma lietā nav iestājies Latvijas APK 37.pantā noteiktais noilgums. Tādējādi pārkāpuma pārkvalifikācija ir iespējama arī lietas izskatīšanas laikā tiesā *(sk. Administratīvās apgabaltiesas 2012.gada 19.oktobra spriedumu lietā Nr.142067710).*

Ievērojot Latvijas APK 289.^{12}pantā noteikto kompetenci, Latvijas APK 149.^{8}panta 20.daļas sankciju, tiesa atzīst, ka, sūdzības iesniedzēja izdarīto administratīvo pārkāpumu pārkvalificējot uz Latvijas APK 149.^{8}panta 20.daļu, netiek taisīts sūdzības iesniedzējam nelabvēlīgāks spriedums.

Tiesa atzīst, ka pārkvalificējot sūdzības iesniedzēja nodarījumu uz citu administratīvā pārkāpuma sastāvu, šajā gadījumā netiek pasliktināts pie administratīvās atbildības saucamās personas stāvoklis un nav pārkāptas viņas tiesības uz aizstāvību, jo pārkāpuma faktiskie apstākļi nemainās, pie administratīvās atbildības saucamajai personai pārkāpuma apstākļi bija zināmi, bija tiesības izteikt savu viedokli un attieksmi pret izdarīto pārkāpumu, ko sūdzības iesniedzējs šajā lietā ir arī darījis, un sankcija par Latvijas APK 149.^{8}panta 20.daļā izdarīto pārkāpumu paredz vieglāku sodu nekā par Latvijas APK 149.^{8}panta 22.daļā paredzēto pārkāpumu. Konkrētajā gadījumā pārkāpuma pārkvalifikācija ir attiecināma tikai uz pārkāpuma juridisko kvalifikāciju un neietekmē pārkāpuma faktiskos apstākļus. Līdz ar to ir pieļaujama pārkāpuma pārkvalifikācija atbilstoši Latvijas APK 149.^{8}panta 20.daļai un sūdzības iesniedzējs saucams pie administratīvās atbildības par šī pārkāpuma izdarīšanu. Saucot sūdzības iesniedzēju pie administratīvās atbildības pēc Latvijas APK 149.^{8}panta 20.daļas, netiek pārkāptas sūdzības iesniedzēja tiesības izteikt viedokli par lietā konstatētajiem faktiskajiem apstākļiem un faktisko izdarīto administratīvo pārkāpumu.

Savukārt, vērtējot sūdzībā norādīto, ka protokolā un sākotnējā lēmumā attiecīgi norādīta 518.ceļa zīme un 588.ceļa zīme, bet Latvijas APK 149.^{8}panta 22.daļā paredzēta atbildība par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu ar automobiļiem, kas velk piekabi, kravas automobiļiem, kuru pilna masa pārsniedz 7,5 tonnas, autobusiem un traktoriem, ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 519. vai 555. ceļa zīmi "Apdzīvotas vietas sākums" vai ar 533. ceļa zīmi "Dzīvojamā zona", kā arī 588.ceļa zīme Ceļa satiksmes noteikumos nav atrodama, tiesa norāda, ka judikatūrā pausta atziņa, ka procesuālu pārkāpumu dēļ administratīvais akts ir atceļams tikai tad, ja attiecīgais procesuālais pārkāpums ietekmē arī administratīvo aktu pēc būtības *(sk., piem., Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2006.gada 17.augusta sprieduma lietā Nr.SKA-386 7. un 8.punktu)*, tas ir, ja ir iespējama cēloņsakarība starp procesuālās normas pārkāpumu un procesa rezultātu. Tiesa atzīst, ka protokolā un sākotnējā lēmumā norādītā kļūdainā atsauce uz 518. un 588.ceļa zīmi, nevar tikt uzskatīta par būtisku procesuālu pārkāpumu, kuru dēļ lietā būtu iespējams kļūdains vai nelikumīgs procesa rezultāts, kā arī minētais apstāklis nedod pamatu atzīt par prettiesisku administratīvā pārkāpuma lietā pieņemto Lēmumu, kurā labota kļūda, norādot pareizo atsauci uz 555.ceļa zīmi.

Šādos apstākļos tiesa atzīst, ka Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2016.gada 20.jūnija lēmums Nr.1559 un Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Administratīvās nodaļas 2016.gada 17.maija lēmums administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PC119795 ir atceļami daļā par sūdzības iesniedzēja saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas APK 149.[8]panta 22.daļas un noteikto sodu, bet sūdzības iesniedzējs atzīstams par vainīgu un sodāms par Latvijas APK 149.[8]panta 20.daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu.

Administratīvā soda uzlikšanu reglamentē Latvijas APK 32.pants, kurš noteic, ka sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem (pirmā daļa). Uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus (otrā daļa).

Par Latvijas APK 149.[8]panta 20.daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no trīssimt sešdesmit līdz četrsimt sešdesmit *euro* un atņem transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz sešiem mēnešiem.

Tiesa, ņemot vērā sūdzības iesniedzēja personību, viņa attieksmi pret izdarīto pārkāpumu, izdarītā administratīvā pārkāpuma raksturu, kā arī to, ka pieļaujamā braukšanas ātruma neievērošana ir pārkāpums ar sevišķi augstu bīstamības pakāpi, neievērojot atļauto braukšanas ātrumu, ikvienā gadījumā pastāv potenciāls apdraudējums gan pašam vadītājam, gan citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai, pieļaujamā braukšanas ātruma pārsniegšana, līdzīgi kā transportlīdzekļa vadīšana alkohola reibumā vai citu apreibinošo vielu iespaidā, ir visbiežāk konstatētie iemesli, kuru dēļ notiek ceļu satiksmes negadījumi, konstatēts Latvijas APK 33.panta pirmās daļas 1.punktā noteiktais atbildību mīkstinošs un Latvijas APK 34.panta otrajā daļā noteiktais atbildību pastiprinošais apstāklis, uzskata, ka sūdzības iesniedzējam nosakāms Latvijas APK 149.[8]panta 20.daļas sankcijā paredzētais naudas sods, kas pārsniedz minimālo naudas soda sankcijas robežu – 400 *euro* apmērā, un nosakāma minētā panta sankcijā paredzētā transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana uz sešiem mēnešiem, bet ir līdzsvarots un samērīgs ar pārkāpuma raksturu un personas tiesību ierobežošanu.

R e z o l u t ī v ā

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12]panta otrās daļas 3.punktu, 289.[13], 289.[17] un 289.[18]pantu, tiesa

n o s p r i e d a

Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2016.gada 20.jūnija lēmumu Nr.1559 un Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Administratīvās nodaļas 2016.gada 17.maija lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PC119795 atcelt daļā par /pers. A/ saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[8]panta 22.daļas un noteikto sodu.

/pers. A/, personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[8]panta 20.daļā, un uzlikt naudas sodu 400 (četri simti) *euro* apmērā un atņemt transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 6 (sešiem) mēnešiem.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no pilna sprieduma paziņošanas dienas, iesniedzot sūdzību Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā.

Sprieduma sastādīšanas un pieejamības diena 2016.gada 26.oktobris. Faktiskais sprieduma sastādīšanas datums 2016.gada 27.oktobris.

Saskaņā ar Paziņošanas likuma 8.panta trešo daļu dokuments, kas paziņots kā ierakstīts pasta sūtījums, uzskatāms par paziņotu septītajā dienā pēc tā nodošanas pastā.

Tiesnesis E.Ernstsons